

Με χαρά δημοσιεύουμε σήμερα τρία πρόσφατα ποιήματα, που μας έστειλε ο Δημήτρης Ψαλλίδας.

Γυναίκα

Δυο τόποι σ' ένα μέρος,
στο τώρα δυο στιγμές,
άνοιξη
η μόνη εποχή.

Πυρόξανθοι ήλιοι,
θέρμη
στην καρδιά,
στις σκέψεις
φως.

Αμανές,
σε πρωινό ρεμπέτικο
κι ο Διόνυσος
σερβίρει υποσχέσεις.

Καινούριο ξημέρωμα
στον κόσμο τη νύχτα.

Ομορφιά

Άστρο που δάκρυσε,
πλατάνι γέρνει ευλαβικά
και μια μέλισσα,
στο ομορφότερο λουλούδι.

Καμπάνες γιορτινές,
παιδιά και χιονοπόλεμος.

Ευτυχία,
ξεγνοιασιά,
μυθιστόρημα
μπροστά το τζάκι.

Δυο νότες
σπάνε τη σιωπή.
Μαρτυρώντας
πως μοιάζει μ' όνειρο,
μα είναι αλήθεια.

Όλα στο πρόσωπο
και στο χαμόγελο σου.

Τρεις εποχές

Δεν ήρθε
χειμώνας.

Κρύο,
θάνατος,
μοναξιά,
κλειδωμένα.

Δέντρα γυμνά,
ομίχλη,
αμφιβολία,
μετανάστες
και ναυάγια,
αναμνήσεις μακρινές.

Ουκρανία,
φασισμός,
σφεντόνα,
Παλαιστίνη,
μαθήματα ιστορίας.

Όλα στη θέση τους.
Κυνηγητό,
κρυφτό,
παιχνίδια μονάχα.

Γκρι,
μπάτσος,
ξύλο,
εκμετάλλευση,
άγνωστες λέξεις.

Εδώ,
μόνο
φως,
ζωή,
παιδιά.
Και κόκκινο.
Πολύ κόκκινο.

Δημήτρης Ψαλλίδας